

[Aagaard]

dag står og mangler arbejde, er utrolig lang, og derfor er det, som jeg også sagde i mit indlæg, utrolig vigtigt, at vi interesserer os for en række kortsigtede initiativer, som her og nu kan skaffe nogle varige arbejdspladser.

Men jeg skal nok vare mig for her i dag at sætte noget tal på. Jeg kender godt udviklingen, som den ser ud i dag i mange danske erhvervsvirksomheder, men jeg nægter at tro på, at det ikke skulle kunne lykkes igennem nogle dynamiske initiativer at vende den udvikling, vi for øjeblikket er inde i, i løbet af 1992 og dermed give en fornyet optimisme hos dem, der i dag er uden job, og tro på, at der er lys forude.

Må jeg sige til hr. Stavad, at statistik jo er noget mærkeligt noget. Jeg erkender, at der har været et fald i arbejdsstyrken fra 1990 til 1991 – hr. Stavad kender også en lang række af årsagerne hertil. Men ser vi på beskæftigelsesudviklingen over en periode, f.eks. fra 1979 til 1982, så tabte vi 124.000 job i den private sektor, men ansatte 120.000 i den offentlige. I perioden fra 1983 til 1990 blev der derimod ansat 127.000 i den private sektor og kun 24.000 i den offentlige. Vi havde et jobtab fra 1979 til 1982 på 101.000, mens vi fra 1983 til 1990 kun har haft et tab på 8.000.

Jeg mener, at vi helt klart må forholde os til de kendsgerninger, der er årsagerne til, at vi i det sidste års tid har oplevet et markant fald. Jeg tænker på Golfkrisen og dens betydning for vores eksportvirksomheder. Den er ovre, og derfor er opgaven nu, at vi får fjernet de strukturelle problemer, som er årsag til, at vi ikke på ny har fået den tilstrækkelige dynamik, der kan sikre en ny tilgang på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er meget enig med hr. Aagaard i, at den del af arbejdsløshedsbekæmpelsen, der drejer sig om at få virksomhederne i gang med at skaffe nogle arbejdspladser, ikke er noget, man kan gøre i løbet af en måned, det er et langt, sejt træk. Det er jeg enig i.

Men derudover er der jo mange ting, som man kan gøre umiddelbart. Ved at øge uddannelsesindsatsen både i de almindelige uddannelser og i de faglige efteruddannelser kan vi

jo gøre en øjeblikkelig indsats for at nedbringe arbejdsløsheden. Ved at øge de offentlige investeringer på miljømæssigt bæredygtige områder kan vi gøre en øjeblikkelig indsats for at nedbringe arbejdsløsheden. Ved at fordele arbejdet bedre, ved at gøre en indsats imod overarbejde og ved at indføre sabbatmuligheder kan vi også nedbringe arbejdsløsheden øjeblikkeligt.

Det, jeg spørger om, er ikke niveauet for, hvad der kan komme ud af en langsigtet erhvervmæssig indsats; jeg spørger, hvilket ambitionsniveau Det Konservative Folkeparti vil være med til, hvad angår den indsats, som vi styrer her fra Folketinget, og som vi kan gøre nu. Jeg har nævnt nogle områder, hvor vi kan gøre en ganske øjeblikkelig indsats fra Folketingets side, når vi vedtager finansloven for næste år. Hvilket ambitionsniveau vil hr. Aagaard være med til at sætte for Folketingets indsats i denne sag?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi ved starten af denne debat bruger lidt kræfter på at få et fælles udgangspunkt. For at man skal kunne præge udviklingen, er man nødt til at erkende den virkelighed, man skal gøre det ud fra – også selv om man ikke kan lide den virkelighed. Det er jo kunsten. Noget af det, der undrede mig i betragtning af de trods alt mange tal, der var i statsministerens åbningsredegørelse, var, at der var 3 tal, der manglede: Der manglede tallet 306.000 arbejdsløse, der manglede, at man havde mistet 70.000-80.000 job inden for de seneste 3 år, og der manglede tallet 30-40 mia. kr. i underskud.

Jeg ville godt have hr. Aagaard til at erkende, for at vi i fællesskab kan gøre noget ved det, at vi for første gang befinder os i en periode, hvor arbejdsløsheden vokser katastrofalt, på trods af at arbejdsstyrken bliver mindre. Der er altså flere, der forlader arbejdsmarkedet, end der går ind på arbejdsmarkedet, og på trods af at arbejdsstyrken er faldet med ca. 15.000 i perioden 1989-1991, er arbejdsløsheden steget med over 40.000. Det er første gang i nyere Danmarkshistorie, at sådan noget er sket.